

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5542/2020
15.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоранка Арсеновић адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Весна Новковић адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2097/19 од 19.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2097/19 од 19.02.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2097/19 од 19.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 7678/16 од 10.12.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је утврђено да тужилац има право стварне службености колског пролаза ради коришћења своје к.п. бр. .. уписане у л.н. број .. у КО ..., као повласног добра преко парцеле првотуженог и парцеле друготуженог, као послужног добра и то: на парцели првотуженог к.п. број .. КО ..., на делу који има површину 186м² по мерама и границама које су означене на скици увиђаја, ближе одређене наведеним ставом изреке, и на парцели друготуженог к.п. бр. .. КО ..., на делу који има површину 114м² по мерама и границама које су означене на скици увиђаја ближе одређене наведеним ставом изреке, што су тужени дужни да трпе и дозволе тужиоцу да своја права колске службености упише у Служби за катастар непокретности у Крагујевцу, а на основу ове пресуде. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да дозволе тужиоцу коришћење стварне службености колског пролаза, а тужени ББ је дужан да уклони четири бетонска стуба са оградом од плетене жице и капијом постављеном на међи к.п. бр. .. (улица ...) и к.п. бр. .. обе у КО ... у ширини од 3,5 м. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износ од 341.630,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2097/19 од 19.02.2020. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П

7678/16 од 10.12.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о истој одлучује сходно члану 404. ЗПП, ради решавања правног питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, предмет спора је утврђење права службености колског пролаза рада коришћења парцеле као повласног добра а преко парцела тужених, као послужног добра. Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе нити потребе за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Тужени уз ревизију нису приложили нити се позвали на судске одлуке које би указивале на различито поступање, односно супротно пресуђење судова у истоветној чињенично правној ситуацији, као у конкретном случају, те не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Из изложених разлога, посебна ревизија није дозвољена применом члана 404. ЗПП, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета дана 06.04.2016. године, а вредност спора означеног у тужби је 19.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изнето, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић